

[Riishøj]

Jeg er glad for, at der faktisk er et flertal for væsentlige dele af dette forslag, og ikke mindst er jeg glad for den klare tilslutning fra det radikale venstre i kulsagen. Jeg håber meget, at socialdemokratiet vil tilkendegive den samme klare holdning om indskærpelsen til elseskaberne.

Der har været en vis debat om udviklingen i Sydafrika, om aftaler med nabolandene. Det er nok formålsløst at rejse hele den debat nu. Hele Sydafrika er – ud over det moralske problem – i allerhøjeste grad et sikkerhedsproblem. Strategien fra sydafrikansk side er den, at man gennem en overvældende økonomisk magt, en overvældende militær magt, en total udplyndring og en total økonomisk krise i nabolandene skaffer sig nogle traktater hjem. Der er aldeles ikke tale om noget holdningsskifte i apartheidstyret. Internt i Sydafrika er der nok tale om en anden apartheidstrategi på grund af den interne udvikling i Sydafrika, men bestemt ikke om nogen ændring af apartheidssystemet. På en række punkter har det snarere udviklet sig til det værre.

Jeg er glad for tilslutningen til en række væsentlige punkter, men jeg håber, socialdemokratiet vil redegøre noget klarere for sin holdning, så vi måske har et bedre beslutningsgrundlag til udvalgsarbejdet om dette forslag.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg har medbragt de resolutioner og deklamationer, som hr. Riishøj henviser til, og jeg skal meget gerne eksegetisere detaljerne for ham.

Vedrørende de økonomiske sanktioner sagde jeg, at normalt bør de kun iværksættes efter beslutning i sikkerhedsrådet. Jeg sagde ikke, at det ikke kunne ske uden beslutning i sikkerhedsrådet, jeg sagde bare, det burde være det normale. Der er en forskel dér.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Så vil jeg godt spørge hr. Kofod-Svendsen, hvordan han forholder sig til noget så konkret som den danske kulimport fra Sydafrika. Nu er der tilsyneladende et flertal for at stramme vilkårene for den import, for at ind-

skærpe henstillingen til elseskaberne. Er det ikke noget, som kristeligt folkeparti burde støtte?

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Med hensyn til investeringer bliver der sagt, at der er en svensk lov, men den lov er jo også en elastiklov, for ministeren er bemyndiget til at ændre den, hvis der er tale om nogle givtige svenske investeringer. Det svarer jo fuldstændig til den danske holdning, at hvis der er noget, vi kan tjene på, så kan vi godt gøre det, men ellers er det altså noget forfærdeligt noget.

Hr. Kofod-Svendsen siger, at disse aftaler, som man nu har fået med Moçambique og Angola osv., skyldes Sydafrikas overvældende økonomiske magt. Hvorfor har Sydafrika så behov for at låne i den internationale monetære fond? Det vil jeg gerne spørge om.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg ved ikke, hvad hr. Arentoft hentyder til i mit indlæg. Jeg ved ikke, om jeg skal gentage den del af manuskriptet. Mon ikke tiden er så langt fremskreden, at vi kunne drøfte det under fire øjne? Der må være noget, hr. Arentoft har misforstået.

Det, der fik mig herop, var et spørgsmål fra hr. Riishøj. Udenrigsministeren redegjorde i sit indledende indlæg for, hvad der er regeringens ønske med hensyn til kulimporten. Jeg er enig i den målsætning.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Riishøj spurgte, hvad regeringen har foretaget sig for at standse investeringer i Sydafrika. Jeg skal glæde hr. Riishøj med at gentage, hvad jeg sagde for vel snart en time og et kvarter siden. Jeg sagde, at ifølge Nationalbanken er der ikke registreret danske investeringer i Sydafrika i årene 1981, 1982 og 1983.

Jeg vil i øvrigt beklage, at SF i sin ubændige trang til at score indenrigspolitiske points på udenrigspolitiske spørgsmål har fremsat disse forslag, har fremkaldt denne debat, der kun kan være egnet til at skabe forvirring i verden omkring os vedrørende den holdning til Sydafrika og til apartheidstyret,